

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 12. P-707/2018-36

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sucu Pašku Bačiću, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja SLAVKA GOTOVCA iz Kaštel Lukšića, Rušinac 3, OIB: 51981991511, kojeg zastupaju punomoćnici Mijo Jeličić i Marina Bosnić, odvjetnici u Splitu, Kliška 29, protiv protivnika osiguranja 1. Stečajne mase iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB: 67393235251, kojeg zastupa punomoćnica Jadranka Meštrović Kologranić, odvjetnica u Zagrebu, Zagorska 22 i protivnika osiguranja 2. GRADA SPLITA, OIB: 78755598868, Obala kneza Branimira 17, Split, radi osiguranja novčane tražbine određivanjem privremene mjere, 24. ožujka 2021.

riješio je

I. Na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007. ovjerenog pred javnim bilježnikom Jagodom Makelja-Šuljić u Splitu 6. rujna 2007. pod brojem OV-12908/07 i pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., a radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja u iznosu od 1.100.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 23. studenog 2001. do isplate, određuje se

privremena mjera

kojom se:

a) zabranjuje protivniku osiguranja 1. Stečajnoj masi iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, OIB: 67393235251 da traži naplatu potraživanja u iznosu od 1.100.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje u odnosu na protivnika osiguranja 2. Grad Split teku od 23. studenog 2001. do isplate, a koja tražbina je predmet pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., u bilo kojem sudskom ili izvansudskom postupku te mu se zabranjuje da primi ispunjenje te tražbine ili da na bilo koji drugi način njome raspolaže.

b) zabranjuje protivniku osiguranja 2. Gradu Splitu, OIB: 78755598868 da dobrovoljno izvrši isplatu tražbine u iznosu od 1.100.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje u odnosu na protivnika osiguranja 2. Grad Split teku od 23. studenog 2001. do isplate, a koja tražbina je predmet pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., protivniku osiguranja 1. Stečajnoj masi iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, OIB: 67393235251.

II. Dostavom ovog rješenja protivnicima osiguranja, privremena mjera se smatra provedenom.

III. Rješenje o određivanju privremene mjere ima učinak rješenja o ovrsi.

IV. Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se Trgovačkog suda u Splitu vodi pod poslovnim broj P-707/2018.

V. Žalba protiv ovog rješenja ne odgađa provedbu rješenja.

VI. Nalaže se protivnicima osiguranja da u roku od osam dana predlagatelju osiguranja solidarno naknade troškove ovog postupka osiguranja u iznosu od 6.875,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. ožujka 2021. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, dok se zahtjev predlagatelja osiguranja za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 77.906,25 kn odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Predlagatelj osiguranja je kao tužitelj podnio ovom sudu 17. prosinca 2018. tužbu protiv uvodno navedenih protivnika osiguranja kao tuženika, a u sklopu koje tužbe je podnio i prijedlog za određivanje privremene mjere, koji prijedlog je tužitelj uredio i dopunio podneskom od 30. lipnja 2020.

Tužitelj u tužbi navodi da je između trgovačkog društva ITS d.o.o. Split s jednog strane kao ustupitelja i tužitelja s druge strane kao primatelja ustupa sklopljen Ugovor o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007., koji je ovjeren pred javnim bilježnikom Jagodom Makelja-Šuljić iz Splita 6. rujna 2007. pod brojem Ov-12908/07. Temeljem tog Ugovora da je proveden ustup odnosno prijenos potraživanja koje je društvo ITS d.o.o. Split ostvarivalo u parnici protiv tuženika HNK Split i Grada Splita koja se vodila pred Općinskim sudom u Splitu u predmetu broj IP-1997/01, koji je okončan pravomoćnom presudom broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. Tužitelj nadalje navodi da je ustup tražbine odnosno cesija ugovor vjerovnika s trećom osobom na temelju kojeg tražbina iz obveze s dotadašnjeg vjerovnika prelazi na treću osobu kao novog vjerovnika. Cesijom da se mijenja samo subjekt tražbine i za to da nije potreban pristanak dužnika, jer se promjenom vjerovnika tražbina sadržajno ne mijenja. U smislu odredbi članka 80. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje ZOO), da je dozvoljen prijenos dospjelih i nedospjelih tražbina, uvjetovanih ili uvjetnih tražbina, naplativih i nenaplativih tražbina te svih drugih, osim onih koje je zakon, sukladno navedenom članku ZOO-a, isključio. Učinak ustupa tražbine prema tuženiku 2. da je postignut jer je o navedenom Ugovoru o ustupanju tuženik 2. uredno obaviješten prije ispunjenja, a osobito zbog toga što je pokrenut ovršni postupak. Sva prava temeljem ustupljene tražbine da prelaze i da su prešla na primatelja, kako glavna tražbina tako i sporedna prava, u konkretnom slučaju glavno potraživanje, kamata i parnični trošak. Tužitelj nadalje navodi da je u konkretnom slučaju društvo ITS d.o.o., kao pravni prednik tuženika 1., navedenim Ugovorom o ustupanju

potraživanja trenutkom sklapanja tog Ugovora, a što da je bilo 5.9.2007., ili najkasnije 6.9.2007. kada je Ugovor ovjeren, svoju tražbinu koju je imalo prema Gradu Splitu i HNK Split, ustupilo svom vjerovniku, ovdje tužitelju Slavku Gotovcu, radi ispunjenja tražbine koju je ITS d.o.o. temeljem zajma bio u obvezi vratiti Slavku Gotovcu. Dakle, da se radi o ustupanju umjesto ispunjenja, sukladno odredbi članka 88. stavak 1. ZOO-a. Stoga, u trenutku kada su ugovorne strane sklopile Ugovor o ustupu potraživanja da se ugasila obveza ITS d.o.o. iz osnova zajma prema tužitelju, dok je tužitelj istovremeno stekao pravo tu tražbinu naplatiti od ustupiteljevog dužnika.

Tužitelj u tužbi nadalje ističe da je kao ovrhovoditelj, a na temelju presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. i Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007., podnio prijedlog za ovrhu Općinskom sudu u Splitu, a koji da je taj prijedlog prihvatio i donio rješenje o ovrsi broj Ovr-2020/2017 od 16. svibnja 2017. kojim je određena ovrha pljenidbom novčanih sredstava na računu tuženika 2. kao ovršenika. Protiv tog rješenja o ovrsi tuženik 2. da je izjavio žalbu, a tuženik 1. da je kao treća osoba podnio prigovor i prijedlog za odgodu te ovrhe. Nadalje, Općinski sud u Splitu da je u ovršnom predmetu Ovr-2020/17 uputio tuženika 2. pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, prihvatio prijedlog tuženika 2. i odgodio ovrhu do pravomoćnog okončanja te parnice, zatim uputio tuženika 1. kao treću osobu na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom te odbio prijedlog tuženika 1. kao treće osobe za odgodu ovrhe. Tuženik 2. da je pokrenuo parnicu protiv tužitelja kod Općinskog suda u Splitu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, dok tuženik 1., kao treća osoba, takvu parnicu nije pokrenuo. Presudom Općinskog suda u Splitu broj P-4180/17 od 2. ožujka 2018. da je odbijen tužbeni zahtjev tuženika 2. za proglašenje nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi broj Ovr-2020/17 od 16.5.2017. Međutim, povodom žalbe tuženika 2., kao tužitelja u toj parnici, i tuženika 1., kao umješaka na strani tužitelja, presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-3465/18 od 16. listopada 2018. da je preinačena presuda Općinskog suda u Splitu broj P-4180/17 od 2. ožujka 2018. te da je usvojen tužbeni zahtjev tuženika 2. i predmetna ovrha je proglašena nedopuštenom. Tužitelj navodi da je protiv te presude Županijskog suda u Zagrebu izjavio reviziju, a o kojoj u trenutku podnošenja tužbe nije donesena odluka.

Tužitelj ističe da je učinak presude Županijskog suda u Zagrebu od 16.10.2018. rezultirao uspostavom pravnog interesa da tužitelj sukladno članku 32. stavak 1. Ovršnog zakona, presudom donesenom u parničnom postupku dokaže da je tražbina o kojoj je riječ prenesena na njega i da u ovršnom postupku ima pravo tu tražbinu naplatiti protiv ovršenika, ovdje tuženika 2., a što je tuženik 1. dužan trpjeti. U protivnom, tuženik 1. da može pokrenuti ovršni postupak protiv tuženika 2., izvršiti naplatu i sredstva rasporediti u stečajnom postupku, a čime da bi tužitelju nastala nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta. Tuženik 2. da obzirom na naprijed navedenu presudu Županijskog suda u Zagrebu odbija dobrovoljno isplatiti tužitelju ustupljenu tražbinu, a zbog čega da postoji nesumnjivi pravni interes za podnošenjem ove tužbe. Naime, iako tužitelj smatra da prijenos tražbine, u smislu odredbi članka 32. stavak 1. Ovršnog zakona, može dokazati u ovršnom postupku, uzimajući u obzir da je pravomoćnom presudom Županijskog suda u Zagrebu utvrđeno drugačije, to da stoga tužitelj upravo u ovom parničnom postupku traži utvrđenje da je izvršen prijenos sporne tražbine, kako bi mogao pokrenuti i dovršiti ovršni postupak.

Tuženiku 2. da je potpuno svejedno kome će nesumnjivu tražbinu ispuniti, tužitelju kojemu je tražbina ustupljena ili tuženiku 1. S obzirom da u konkretnom slučaju postoji ugovor o prijenosu tražbine, a o postojanju kojeg ugovora je tuženik 2. kao dužnika obaviješten dopisima tužitelja od 6. ožujka 2017. i 29. ožujka 2017., kao i dostavom ovršnog prijedloga i rješenja o ovrsi, to stoga tužitelj smatra da je ostvaren intervencijski učinak te da je tuženik 2. dužan ispuniti obvezu tužitelju kao novom vjerovniku, jer plaćanje obveze starom vjerovniku ne bi značilo istodobno oslobađanje od obveze tuženika 2. kao dužnika da obvezu ispuni novom vjerovniku. Tužitelj navodi da je njegova tražbina, sukladno Ugovoru od 5. rujna 2007., dospjela trenutkom pravomoćnosti presude u kojoj je tuženik 2., tuženiku 1. obvezan platiti dug.

U uređenom prijedlogu za određivanje privremene mjere tužitelj je predložio da se temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007. i pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016., a radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 1.100.000,00 kn, koju je protivnik osiguranja 2. kao solidarni dužnik dužan isplatiti temeljem navedene presude, odredi privremena mjera kojom bi se zabranilo protivniku osiguranja 1. da traži naplatu te tražbine u bilo kojem sudskom ili izvansudskom postupku, odnosno da primi ispunjenje te tražbine ili na bilo koji drugi način njome raspolaže, kao i zabranilo protivniku osiguranja 2. da tu tražbinu dobrovoljno isplati protivniku osiguranja 1. Predlagatelj osiguranja je tijekom parničnog postupka istakao i da bez određivanja privremene mjere postoji opasnost da u slučaju naplate tražbine protivnika osiguranja 1. od protivnika osiguranja 2. ili dobrovoljnom isplatom te tražbine protivniku osiguranja 1. bi moglo doći do raspodjele tih sredstava u stečajnom postupku nad protivnikom osiguranja 1., a čime bi predlagatelj bio onemogućen ili bi mu bila značajno otežana naplata njegove tražbine

Protivnici osiguranja 1. i 2. usprotivili su se podnesenom prijedlogu za određivanje privremene mjere navodeći pritom kako predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim potrebne pretpostavke iz članka 344. stavak 1. Ovršnog zakona, odnosno da nije učinio vjerojatnim postojanje tražbine niti da bi bez takve mjere protivnici osiguranja spriječili ili znatno otežali naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati. Protivnik osiguranja 2. da je jedinica lokalne samouprave te da sasvim sigurno neće biti insolventna, dok s druge strane protivnik osiguranja 1. je naveo da isti od nastavka stečajnog postupka nad stečajnom masom pa nadalje nije pokrenuo, niti će pokrenuti postupak izravne naplate temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 sve do pravomoćnog utvrđenja svih postupaka koji se vode, a koji su vezani za protivnika osiguranja 1.

Odredbom članka 341. stavak 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, dalje OZ-a), propisano je da se privremena mjera može predložiti prije pokretanja i tijekom sudskog ili upravnog postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena.

Odredbom članka 344. stavak 1. OZ-a propisano je da se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati. Prema stavku 2. tog članka, predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost

iz stavka 1. tog članka, ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

Odredbom članka 345. stavak 1. OZ-a propisano je da se radi osiguranja novčane tražbine može odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, pa je tako točkom 4. stavka 1. tog članka propisano da se može odrediti mjera zabrana dužniku protivnika osiguranja da dobrovoljno ispuni svoju obvezu protivniku osiguranja te zabrana protivniku osiguranja da primi ispunjenje te obveze odnosno da raspolaže svojim tražbinama.

Po ocjeni ovog suda predlagatelj osiguranja je u konkretnom slučaju učinio vjerojatnim postojanje svoje istaknute tražbine, a postojanje koje proizlazi iz spisu priloženog Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007., kao i pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016. Naime, tom presudom protivniku osiguranja 2. kao solidarnom dužniku naloženo je isplatiti iznos od 1.100.000,00 kn sa zateznim kamatama koje teku od 23.11.2001. predniku protivnika osiguranja 1., a koji je to svoje potraživanje u cijelosti prenio na tužitelja sklapanjem navedenog Ugovora od 5. rujna 2007.

Između stranaka nije sporno da je predlagatelj osiguranja kod Općinskog suda u Splitu pokrenuo ovršni postupak radi naplate tražbine iz naprijed navedene presude Općinskog suda u Splitu od protivnika osiguranja 2. kao ovršenika, kao i da je taj ovršni postupak u međuvremenu pravomoćno obustavljen. Nadalje, nije sporno ni da je predlagatelj osiguranja temeljem iste ovršne isprave kod Općinskog suda u Splitu, a radi naplate tražbine iz navedene presude, pokrenuo i ovršni postupak i protiv drugog solidarnog dužnika Hrvatskog narodnog kazališta Split, kao i da niti ta ovrha do okončanja ovog postupka nije provedena. Stoga je očito kako je tužitelj predmetnu tražbinu koja nije ustupljena iz presude broj Pi-709/13 do sada nije niti djelomično naplatio.

U odnosu na postojanje opasnosti u smislu odredbi članka 344. stavak 1. OZ-a, a kao drugu potrebnu pretpostavku za određivanje privremene mjere, potrebno je navesti kako je tijekom parničnog postupka stečajna upraviteljica protivnika osiguranja 1. navela da je taj protivnik osiguranja u međuvremenu krenuo s postupkom prisilne naplate na temelju presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13, a što je razvidno i iz stečajnog postupka koji se nad protivnikom osiguranja 1. vodi kod ovog suda pod brojem St-596/2017 i to iz zapisnika sa skupštine vjerovnika od 23. rujna 2020. na kojoj je stečajna upraviteljica zadužena poduzeti sve pravne radnje u cilju zaštite tražbine koju isti ima prema Gradu Splitu iz naprijed navedene presude Općinskog suda u Splitu. To također posebno proizlazi i iz spisa Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13, iz kojeg je razvidno da je protivnik osiguranja 1. pokušao kod FINA-e provesti prisilnu naplatu tražbine iz presude Općinskog suda u Splitu, ali da je istu FINA vratila s provedbe zbog formalnih razloga, radi čega je taj protivnik osiguranja zatražio ispravak presude kako bi na temelju istog mogao predmetnu tražbinu naplatiti.

Dakle, iz naprijed navedenog postupanja protivnika osiguranja 1. očito proizlazi kako isti pokušava prisilno naplatiti tražbinu iz pravomoćne presude broj Pi-709/13 te bi u slučaju uspjeha u takvoj naplati, naplaćena sredstva u stečajnom postupku bila raspoređena sukladno odredbama Stečajnog zakona, radi namirenja obveza stečajne mase, kao i utvrđenih tražbina stečajnih vjerovnika, a čime bi, po ocjeni ovog suda, bilo spriječeno ili znatno otežano

namirenje te tražbine od strane predlagatelja osiguranja. Upravo zbog toga ovaj sud smatra da je ispunjena i druga potrebna pretpostavka za određivanje predložene privremene mjere iz članka 344. stavak 1. OZ-a. Također, određivanjem zabrane protivniku osiguranja 2. da dobrovoljno isplati predmetnu tražbinu protivniku osiguranja 1., taj protivnik osiguranja ne bi pretrpio štetu, odnosno isti bi pretrpio samo neznatnu štetu.

Slijedom navedenog, a temeljem odredbi članka 342. stavak 3., članka 344. stavak 1. i 2., članka 345. te članka 351. i članka 352. OZ-a, sud je odredio predloženu privremenu mjeru i stoga odlučio kao u točkama I. do V. izreke ovog rješenja.

Odluka o troškovima ovog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje ZPP-a) te članka 14. stavak 4. i članka 30. stavak 3. OZ-a, uz primjenu važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje OT) te Tarife sudskih pristojbi. Budući da je prijedlog za privremenu mjeru usvojen to je su stoga protivnici osiguranja dužni nadoknaditi predlagatelju osiguranja troškove koji su bili potrebni za vođenje ovog postupka.

Predlagatelju osiguranja je kao osnovan priznat trošak za sastav prijedloga za izdavanje privremene mjere u iznosu od 1.000,00 kn, sukladno Tbr. 8. t. 2. u vezi s Tbr. 50. OT-a, kao i trošak za sastav podneska od 29.6.2020. u iznosu od 500,00 kn, sukladno Tbr. 8. t. 3. u vezi s Tbr. 50. OT-a, a na koji trošak zastupanja po odvjetniku u ukupnom iznosu od 1.500,00 kn je trebalo priznati pripadajući PDV od 25% u iznosu od 375,00 kn, sukladno Tbr. 42. OT-a. Predlagatelju osiguranja su priznati i troškovi sudske pristojbe za prijedlog za osiguranje u iznosu od 2.500,00 kn i rješenje o osiguranju u iznosu od 2.500,00 kn, sukladno Tar. br. 1. stavak 2. Tarife sudskih pristojbi. Predlagatelji nisu priznati više zatraženi troškovi za sastav prijedloga za izdavanje privremene mjere od 17.12.2018. u iznosu od 20.275,00 kn, budući da je taj prijedlog za izdavanje privremene mjere podnesen u sklopu tužbe, a za koji prijedlog predlagatelju sukladno Tar. br. 8. t. 2. OT-a pripada nagrada u maksimalnom iznosu od 100 bodova odnosno 1.000,00 kn koliko mu je i priznato. Isto tako, predlagatelju nisu priznati ni više zatraženi troškovi za sastav podneska od 29.6.2020. u iznosu od 42.050,00 kn, budući da je tim podneskom predlagatelj po pozivu ovog suda uredio podneseni prijedlog za privremenu mjeru, a za koji podnesak mu stoga po ocjeni ovog suda pripada nagrada kao za ostale podneske sukladno Tbr. 8. t. 3. OT-a, odnosno 500,00 kn koliko mu je i priznato. Na ukupno nepriznati dio troška predlagatelja u iznosu od 62.325,00 kn, predlagatelja ne pripada ni obračunati PDV u iznosu od 15.581,25 kn. Sukladno navedenom, predlagatelju su kao osnovani priznati troškovi vezani uz prijedlog za određivanje privremene mjere u ukupnom iznosu od 6.875,00 kn, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova u iznosu od 77.906,25 kn trebalo odbiti kao neosnovan, a radi čega je i odlučeno kao u točki VI. izreke ovog rješenja.

U Splitu 24. ožujka 2021.

Sudac

Paško Bačić

Dokument je elektronički potpisan:

PAŠKO BA I

Vrijeme potpisivanja:

24-03-2021

15:22:53

DN:

C=HR

O=TRGOVA KI SUD U SPLITU

2.5.4.97-#130D48523330383432323937393236

L=SPLIT

S=BA I

G=PAŠKO

CN=PAŠKO BA I

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od osam dana od dana dostave pisanog otpravka ovog rješenja.

Dna:

- predlagatelju osiguranja po punomoćniku
- protivniku osiguranja 1. po punomoćniku
- protivniku osiguranja 2.
- u spis

Broj zapisa: **eb2f9-060bf**

Kontrolni broj: **0830d-06d22-e1370**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.